

Børne- og socialminister Mai Mercados talepapir

Anledning	Besvarelse af SOU samrådspørgsmål X og Y
Dato / tid	2. april 2019 kl. 14.30-15.30
Talens varighed	Godt 7 min.
Sted	Landstingssalen

Det talte ord gælder

Spørgsmålene er stillet af spørger Jacob Mark (SF)

Samrådsspørgsmål X

Hvilke tanker gør ministeren sig, om DR's dokumentar

"Hvem passer vores børn?" vist den 11. marts 2019, og mener ministeren, at der generelt er nok voksne til at passe vores børn i daginstitutionerne i Danmark?

Samrådsspørgsmål Y

Set i lyset af DR's dokumentar, "Hvem passer vores børn?" vist den 11. marts 2019, vil ministeren da redegøre for, hvordan hun vil arbejde for, at der kommer mere pædagogisk personale i daginstitutionerne, så alle forældre kan være sik-

re på, at deres børn har en tryk og udviklende hverdag i daginstitutionen?

[Indledning]

Tak for invitationen til samrådet i dag. Spørgeren har på baggrund af dokumentaren "Hvem passer vores børn?" bedt mig svare på to spørgsmål. Jeg vil starte med at svare på spørgsmålet om, hvorvidt jeg mener, at der er nok voksne til at passe vores børn i de danske daginstitutioner.

Dokumentaren "Hvem passer vores børn?" giver et hjerteskrærende indblik i hverdagen i de to institutioner, der medvirker. Man kan ikke andet end at få ondt i maven, når man ser sådan en dokumentar. Den viser nogle meget vigtige fortællinger og oplevelser, personalet og børnene har.

Dokumentaren illustrerer også, hvorfor det er så vigtigt, at vi lytter til det pædagogiske personale – for det er dem, der er tættest på børnene hver dag i dagtilbuddet. Og vi skal i høj grad også lytte til de mange forældre, der fortæller om deres oplevelser.

Vi skal tage det alvorligt, når der bliver råbt vagt i gevær. Det er ikke i orden, at der er medarbejdere, børn eller forældre, der føler sig utrygge.

Og vi skal have alle perspektiver med. Ikke kun statistikker der viser, hvad gennemsnitsnormeringen er over et år. Eller tilfredsundersøgelser, der viser, at knap 90 pct. af forældrene er tilfredse/meget tilfredse.

Vi skal derfor både lytte til de konkrete personlige beretninger fra personalet og forældrene, *samt* bruge de undersøgelser og statistikker der også er – og som viser et mere generelt billede. De personlige beretninger kan ikke stå alene, men det kan statistikkerne så sandelig heller ikke.

Jeg inviterer derfor indkaldt de centrale aktører KL, BUPL, FOA og FOLA m.fl. til et ekstraordinært møde i Kvalitetsforum for Dagtilbud. Inden påske skal vi drøfte, hvordan vi kan få et bedre billede af den hverdag, børnene oplever i vores daginstitutioner. Hvordan kan vi få et samlet og nuanceret billede af formiddagen, frokosten og eftermiddagen? Vi skal tættere på, hvad der er på spil i forhold til ressourcer og opgaver. Og jeg noteret, at både BUPL og FOA har kvitteret positivt på Twitter. Det glæder mig rigtig meget.

For tal flyver rundt. Og det er ingen tjent med. Vi bliver nødt til at få et fælles syn på, hvordan hverdagen ser ud for børnene, så vi kan snakke om, hvordan vi skaber god kvalitet.

Om det, vi mangler, er flere hænder, flere uddannede, bedre ledelse eller noget helt fjerde. Det vigtige er, at vi får alle perspektiver med her – både tal og gode undersøgelser, og de mange personlige beretninger.

Jeg glæder mig til den drøftelse, for det er helt centralt, at de oplevelser, mange pædagoger og forældre har, kommer med.

Så konkluderende gør jeg mig de tanker, at jeg godt kan få præsenteret statistikker af Danmarks Statistik eller tilfredsundersøgelser fra ministeriets embedsfolk. Men hvad nytter det, hvis mange oplever virkeligheden anderledes.

Samrådsspørgsmål Y

Jeg vil nu gå videre til besvarelsen af det næste spørgsmål, som er, hvordan jeg vil arbejde for, at der kommer mere pædagogisk personale i daginstitutionerne, så alle forældre kan være sikre på, at deres børn har en tryk og udviklende hverdag i daginstitutionen.

[M har prioriteret mere pædagogisk personale]

Det er klart, at der skal være tilstrækkeligt med pædagogisk personale i alle daginstitutioner. Og her må jeg igen starte med at understrege, at det er og bliver en kommunal opgave at sikre en god kvalitet i dagtilbud. Det står i dagtilbudsloven.

Og det betyder, at kommunen også skal sikre normeringer, der er i orden. Det kan synes let at henlægges ansvaret til Christiansborg, men sandheden er, at det ikke vil gavne de børn, der går i daginstitutioner, der jo er meget forskellige.

Det er kommunen, der er tættest på børnene og dagtilbud-dene, og som bedst kender til behovene og udfordringerne. Jeg tror på, at planlægningen af borgernær velfærd sker bedst lokalt. Det er derfor, at vi har kommunalt selvstyre med valgte politikere i byrådene.

I regeringen har vi haft et stort fokus på dagtilbudsområdet de seneste 2 år. Vi har indgået tre markante aftaler til 2 mia. kr. Vi har haft fokus på bedre kvalitet med den pædagogiske læreplan, færre parallelsamfund og styrket indsats de første 1.000 dage. Vi har konkret afsat over 1 mia. kr. målrettet til mere personale til institutioner med flest udsatte børn. Midlerne er så småt ved at blive udmøntet, så her kommer der et markant løft. Og mig bekendt, er det første gang nogensinde, at der er prioriteret midler fra nationalt niveau direkte til at løfte normeringerne i daginstitutionerne. Hvor midlerne alene kan bruges til at løfte normeringerne.

[Kommunerne skal løfte deres del af ansvaret]

Når jeg i nogle tilfælde hører om åbenbare dårlige forhold i kommunerne, reagerer jeg også. Fx bekymrer det mig meget, når borgerne oplever, at der lokalt bliver planlagt en massiv overbelægning i dagtilbuddene. I én kommune er det tilsyneladende sket i en grad, hvor der har været brug for hørevern til børnene! Det skrev en borgergruppe for nyligt til mig.

I den sag har jeg selvfølgelig sendt mit svar videre til både borgmesteren og forvaltningschefen i kommunen, så der ikke er nogen tvivl om, at de skal tage deres ansvar meget alvorligt: Ansvar for at børn trives, lærer og dannes i alle kommunens tilbud.

Derudover blev jeg også bekymret, da jeg læste, at en direktør i en kommune mener, at personalet i de daginstitutioner, han har ansvar for, ikke kan løse deres opgaver. Jeg har derfor også skrevet til den kommune og påpeget, at kommunen er ansvarlig for at sikre, at forholdene er i orden, så personalet kan løse deres opgaver.

Ligesom jeg forventer, at kommunerne løfter opgaven i forhold til udsatte borgere – så forventer jeg i lige så høj grad, at kommunerne løfter opgaven ift. de mindste borgere. Det er kommunerne, der kender behovene og mulighederne.

Slutteligt vil jeg komme med en opfordring og en anerkendelse.

Jeg vil opfordre alle til at bakke op om demonstrationen på lørdag. Jeg er glad og stolt over, at det er lykket at få engageret så mange forældre i så mange byer. At det rent faktisk er lykkedes at få småbørnsområdet gjort til High politics.

Og dertil vil jeg også gerne komme med en anerkendelse til initiativtagerne. Det er et kæmpe arbejde at få stablet arrangementerne på benene. Stor anerkendelse til arrangørerne! Og til de forældre, som kommer på lørdag til demonstrationerne og viser deres støtte på lørdag. Begge dele bør anerkendes.

[Afslutning]

Afslutningsvist vil jeg gerne understrege, at jeg snarest indkalder til et ekstraordinært møde med de centrale parter, så vi kan tage en fælles drøftelse af, hvordan vi får alle perspektiver med. Det skal ikke kun handle om statistikker – men også om hverdagen. Vi skal også have de oplevelser med, som personale og forældre har, når vi drøfter udviklingen af området. Vi skal have *alle* perspektiver med. Også det som BUPL kalder strukturkvalitet.

Vi skal bruge midlerne klogt til gavn for børnene. Og jeg glæder mig til at få et bedre grundlag for, at vi kan diskutere, hvordan vi gør det.

Så vi sikrer, at børnene får lige præcis en hverdag i dagtilbud, der giver dem troen på dem selv, gode venner, masser af leg og spændende oplevelser sammen med dygtige voksne.